1872. IV. évfolyam. 151. szám. Szerda, julius 31.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni baloldali párt közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok semadatnak vissza.

A tisztujitás napján.

(Sz. K.) Debreczen város történelmében uj korszak kezdődik e mai nappal.

Oh, mily szép volt a mult!

A város népe a legnagyobb egyetértésben megválasztotta a város atyáit, a tisztviselőket, s nyugodtan bizá rájok az anyagi és szellemi élet körében való szabad rendelkezést.

Oly férfiak állottak a város élén, kik egyetemes akarattal választattak, s kik ismerték a város viszonyait. A közbizalom dicső koszoruja övedzte körül a leghatalmasabb polczon álló egyén halántékait.

Sokat beszélhetnénk a multról. De miért idézzük fel a halottakat csendes álmaikból? Miért merengjünk a letünt időkön, mikor a jelen tettre szólit bennünket?

A történelem dolga megőrizni a mult emlékeit.

Nekünk haladni kell, a jövőre függesztvén szemeinket.

Uj tér áll nyitva előttünk. A városi közélet arczulatja megváltozott. A város népe nem választja többé függetlenül a tisztviselőket. A hatalom keze müködik mindenütt.

Igen, a városi közéletben a legnagyobb hatalmat nem a nép teszi le az azt gyakorló egyén kezébe. A város felett ezután nem a választott polgármester, hanem a kinevezett főispán parancsnokolhat. Ennek egyéni tetszésétől függ nagy részben a város atyáinak megválasztása, s ennek szeszélye rendelkezhetik azok hivataloskodása felett.

Hogy félre ne értessünk, kijelentjük, hogy nem a főispán személye az, mi aggodalmat szül bennünk, hanem igenis a főispáni hatalom jelenlegi kiterjedése az, melyet egyenes ellentétben állónak látunk a szabadsággal és a törvényhatósági önállósággal.

És hogy erről bárki meggyőződhessék, elég volt a mai nap történeteinek megfigyelése.

Köteles tisztelettel hajlunk meg ugyan a fenálló törvények előtt, de ez nem ment fel bennünket attól, hogy emberi méltóságunk rovására gyáván eltitkoljuk véleményünket, s el ne itéljük azt, a mit rosznak tartunk.

A köztörvényhatóságokról szóló törvény megmondja ugyan, hogy „a főispán a végrehajtó hatalom képviselője“, azonban ezzel egészen ellenkezőleg rendelkezik.

Ha a főispánság valósággal végrehajtó hatalom volna, akkor nem lenne más teendője, mint a közakaratnak érvényt szerezni, s a többség véleményének nyilvánitására ráütni a szentesités bélyegét.

De nem igy van a gyakorlatban.

A tisztikarnak megválasztásában a törvény hatalmat ád a főispánnak egyéni czéljai vagy érdekei megvalósitására, a mennyiben, a jelöltek kitüzése felett egyedül ő dönthet.

A kijelölő hetes bizottságba a polgárok csak három tagot választanak, hármat a főispán nevez ki, s egyenlő szavazatok esetében dönt maga a— főispán.

Látni való, mily nagy tér van itt nyitva az egyéni önkénykedésnek; mily széles körü hatalom van adva a főispánnak, s mint elnyomatik itt a közvélemény szava!

És ha ezekhez hozzá gondoljuk, — hogy a kijelölteken kivül mást nem lehet választani, akkor teljes meztelenségében áll előttünk a főispáni mindenhatóság.

Van még egy más dolog is, mely türhetlenné teszi a főispánságot.

Ugyanis, a főispánnak hatalom adatik a tisztviselők felfüggesztésére.

Ime, itt is egy ember, egy kinevezett hivatalnok kezébe van letéve a választott tisztviselők sorsa. A választók nem rendelkezhetnek választottaik felett, hanem a főispán az ur minden tisztségben.

Azonban még maradt egy jog a városi bizottság kezében, melyet gyakorolnia lehet. Az országgyüléshez való feliratijog megmaradt.

Nem lehet, hogy Debreczen szabadelvü polgárai jobb meggyőződésük ellenére belenyugodni láttassanak a főispáni mindenhatóságba.

Legyen tehát a tisztujitás megejtése után a bizottságnak első dolga, hogy kérvényt intézzen az országgyüléshez a főispáni hatáskörről szóló törvényczikk megváltoztatása érdekében.

E tekintetben már Szatmármegye is jó példával járt elől.

És ha talán ennek nem volna is meg a kivánt eredménye, ott fog állani tiltakozásunk a történet könyvében.

És utódainknak utasitásul szolgál ez, hogy ne türjék az önkényt fejeik felett.

És az idő tán megérleli eszméinket.

Hiszen az igazság és jogosság szent ügyének előbb-utóbb győzni kell!

Ezeket nem a mi főispánunkról, hanem a főispáni állásról mondtuk el.

Mert örömmel sorozzuk e mai nap történetéhez, hogy főispánunk a választásnál eszélyes s pártatlan eljárást tanusitott.

— **Debreczenből** a „Reform“ hétfői esti lapja a következő táviratot hozza: „A városi tisztujitásnál nincs remény győzelemre, mert főispánunk állitólag kormányi utasitás folytán nem akarja használni törvényadta jogait. Más ember kellene ide; pártunk zug és meghasonlott.“

Látni való, hogy a távirat a helybeli jobboldal köréből került ki.

Épen azért, igen érdekes az.

Hát a városi tiszujitásnál a helybeli jobboldalnak reménye volt a győzelemre!

Ugyan mi jogositotta fel őket erre, mikor jól tudják, hogy 144 ellenzéki bizottsági tag ellen csak 42-en vannak? Bizony ők, mint a távirat elárulja, biztak abban, hogy a főispán a közérzület ellenében minden tisztségre csak jobboldalit jelöl ki.

Mily gyönyörü igazság ez! Mily szépen nyilvánul itt a tisztelet a többség ellen!

De a főispán nem akarta a méltánytalanságot, nem akart egy politikai párttöredék eszköze lenni, még pedig „állitólag kormányi utasitás folytán“, s ezért a jobboldalnak már „más ember“ kellene.

Ez tehát a jobboldali felfogás a főispáni méltóságról, hogy az ne a törvényhatóság hivatalnoka, hanem hehány ember gépje legyen.

A jobboldal „zug és meghasonlott.“ Miért? Mert a főispán a „kormányi utasitást“ követte.

Tehát a jobboldal a kormány ellen is zug.

No, itt már összeférünk. És mi is azt mondjuk, hogy bizony „más ember“ kellene oda, t. i. a kormányra.

— **A pesti egyetemen** rektorul dr. Hatala Péter választatott meg. Hatala választásakor a szabadelvüség győzött az ultramontanizmus felett.

— **A Lévai-féle** ügy nagy zajt keltett nemcsak a közéletben, hanem a sajtóban is; a kormány pedig, hogy zabolázza e szabad száju hadat, — sajtópert inditott a pozsonyi ellenzéki német lap ellen egy e tárgyban irt czikke miatt. Pedig, már ha igazságos akarna lenni, az egész magyar hirlapirodalom ellen perelni kellene.

— **Gr. Andrássy** Terebesre ment.

— **Kerkápoly** Horvátországot és Fiumét „tanulmányozás“ czéljából látogatta meg. Egyes helyeken egy-két napig mulat, s ez alatt is csak a tisztelgéseket fogadja, s diszebédekre jár. Már most elképzelhetjük, mily gazdag „tanulmánynyal“ fog a pénzügyér visszatérni!

— **Az uralkodók** találkozásának czéljául azt tartják, hogy az Ausztria és „Magyarország“ s Németország közti „barátságos“ viszony Oroszországra is kiterjesztessék.

Válasz.

Pest, jul. 29.

Kedves Barátom! A „Tiszavidék“ czimü lap 101. számában egy czikk jelent meg, melyet más tekintetben válasz nélkül hagynék, miután oly egyének irkafirkáira válaszolni emberi méltóságomon alulinak tartok, oly annyira megvagyok győződve, mind emberi, mind szellemi hitványságukról, de mert a hallgatás itt gyávaságul tudathatnék be az illető urak által, s mert a gyávaság a férfi egyik legutáltabb tulajdona, tehát nem tehetem, hogy bár undorral, de arczot ne forditsak, s szemébe ne nézzek azoknak, kik hihetőleg kisérletképen nyultak becsületemhez, vajjon eltüröm-e szó nélkül én is, mint azt a jobboldali hirlapiró urak eltürni szokták?

Köztem s a jobboldali lapok irói közt azonban bizonyos különbség forog fenn, és pedig nem más, mint az: hogy amint én irok, azért én nem várok sem az egyik, sem a másik oldalról jutalmat, nekem azért leggyakrabban egy fityinget sem adnak, nem várok érte azonkivül sem hivatalt, sem érdemjelet, sem vasuti részvényt, — amit várok, mindössze sem egyéb: mint a börtön. Ezen reménynyel emelem, ezen reménynyel teszem le tollamat; azért fölemelem és leteszem még is, naponta, s nem rettenek vissza a jövő rémképeitől, vagy a szegénység azon keserü falatjaitól, mely ki szokott jutni azért, amiért minden jövedelmezőbb állást lehetetlenné teszek számomra. Amit tehát irok, szivemből, véremből szedem, s kész vagyok érte mindennap szivem vérét ontani, s mert kész vagyok, tehát felemelem fejemet az első kisérletnél, s arczot forditok azoknak, a kik hát: az „éj lovagjaiként“, velem megmérkőzni kivánkoznak.

Fölkérlek tehát édes Barátom, hogy soraimnak becses lapod hasábjain helyt engedni sziveskedjél, miután kell, hogy azon közönség előtt lépjek sorompóba támadóimmal, mely közönség előtt megtámadtatám.

A kérdéses (R.) jegyü czikk irója „A magyar ellenzék véres küzdelme“ czimü munkámra tett előfizetési felhivást támadja meg, és igy szól:

„Tele van ezen előfizetési felhivás rágalmakkal, lázitásokkal, ámitgatásokkal, és több efféle, a „szegény adózó“ nép fillereire spekuláló nyomorultságokkal, melyeknek egyetlen czélja kizsákmányolni az elámitott nép hiszékenységét, azon népét, melynek oly melegen kelnek védelmére azok az urak, midőn az ország szükségletei miatti megadóztatásáról van szó, s melyet lelkiismeretlenül kifosztanak mindannyiszor, amenyiszer csak tehetik a — saját kontójukra.“

Hogy mily pártdüh, s mily felfogással van irva e támadás, azt megitélheti maga a közvélemény is, mely épen ugy tudja, mint én: vajon lehetne-e még szót találni a jobboldal eljárását illetőleg olyat, mely rágalomnak lehetne keresztelhető? arról tehát nem is szólok; hanem igenis szólok azon feltevésről, melyet iró saját jelleméből szedve, undok fekély gyanánt a más megfekélyesitésére akarna alkalmazni, s melyre korbács volna a legilletékesebb felelet, ha azért nem kellene Debreczenbe utaznunk; szólok a „nép fillé reire spekuláló nyomoruság“ — „kizsákmányoló“ — „kifosztó“ — kitételeket illetőleg, melyet ily alkalomkor felhozni, csakis egy szemérmetvesztett jobboldali zsoldos lehet képes.

Mi, — mi baloldaliak fosztjuk ki tehát a népet, a miért az őket felvilágositó iratokat csak saját pénzéért juttathatjuk kezéhez? Mi fosztjuk a népet akkor, midőn az egész országból ha 2000 ft. fog befolyni, mely 2000 ftból a hirdetési, nyomási, és szétküldési költséget leszámitva, alig marad egy fitying. Maga a hirdetési költség 500 ft. s a kik értenek hozzá, könnyen kiszámithatják, 2000 ftból mennyi lesz a nyereség, — s hogy ez a 2000 ft kifosztja-e az országot? — Igen, mi nem vagyunk azon helyzetben,, hogy mint a nép szabadságérzetét gázoló jobboldali nyomtatványokat szokták, ingyen küldjük minden felé, — miután a nép adójából kitartott nyomdák és zsoldos irók tömkelegére százezreket pazarolhatunk volna, hanem igen is, nekünk előfizetést kell hirdetnünk, s hogy a nemzet javát czélzó munka megjelenése lehetséges legyen, ugy gondoltuk azt ki, hogy a menyire lehet, felköltsük rá a közönség figyelmét, mely az ingyent szokta meg, az öntudatot, emberi méltóságot és önérzetet fekélyesitő oly ingyen mérget, — melyért akkor ugyan nem fizet semmit, de melyet verejtékes adójának, jövő szabadságának s boldogságának árán öntudatlanul vásárol meg.

Micsoda ez a **2000 forint** azon **100,000-rekhez** képest, — és micsoda, ha azt felgondoljuk, hogy ama műből, melyet 2000 fton szerez meg magának, lelkiismerete saját sorsosa által visszatükrözött helyzetét ismeri meg; — mig a jobboldali százezrekbe kerülő méreghintő nyomtatványok, a népellenes kormány érdekeiért harczolva, csak a nép tiszta tekintetének elhomályositását czélozzák.

A becsületérzésnélküli iró aztán igy folytatja: „És az irodalmi arczátlanság ennyi undoritó czinizmussal kevert szörnypéldányát a helyett, hogy utálattal utasitaná vissza az irodalom nevében a becsületes ellenzéki sajtó, melynek méltatlan fattyunövését képezi, a helyett, hogy kiközösitené a tisztességes irók közül azokat az embereket, kik az irodalom templomát e nyomorult kufárkodással mocskolják be, — társként bánik velük, s szennyes termékeik terjesztésében reklamot csinál számukra.“

A legilletékesebb felelet, ha amint irtuk, nem kellene érte Debreczenbe utaznunk, nem lehetne más, mint korbács; (s az lenne czikkirónak, talán az életben elkövetett leglovagiasabb tette, ha megkimélne ezen utazási fáradságtól), ámde a baloldali irodalom érdekében szóval is megakarunk felelni:

Az tehát, ha az igazság lámpáját föltartva, elleneink arczára világitva, tetteikkel együtt megakarjuk őket ismertetni pártfeleinkkel, s a nép elámitott ezreivel, — az „arczátlanság“ tőlünk. „Arczátlanság“ tőlünk, ha saját nevén nevezvén meg a gyermeket, annak erkölcseire is rámutatunk. Hanem nekik nem arczátlanság azon tetteket elkövetni, melyeknek a cselekvőkre háromló gyalázatától rettegve, föld alá szeretnék küldeni azt, ki a nemesis fáklyáját fejük fölé emelni szándékozik. — Előttük „szörnypéldány“ lesz az a mű, mely szörnyüséges eljárásokat magában fogja foglalni, és megvinni hirül az utókornak ősük hazaellenes cselekedeteit. — „Nyomorult kufárkodás“ — nem nyalni a hatalom talpát, hanem a nép hajlékainak ajtóit megkopogtatva beszólni: ime valami, ami nem bérencz toll alul került ki, ami nem mérgezi meg körültetek a levegőt, s mely nem adótok keserves fillereiből került ki, hanem önkéntesen szerezheti meg, aki akarja. Amiben olyasmi foglaltatik, mi nektek való, s amiért az iró, mert igazságot mer irni, — nem kormány kegyet, — rabláncz jutalmat várhat.

Jöjjetek föl, nézzétek meg szegénységünket, s akkor irigyeljétek aztán azt a falatot, melyet az ilyszerü „népfosztás“ számunkra nyujt. S irigyeljétek meg tőlünk azt a jutalmat, melyet számunkra Váczon tartogatnak.

Ti zsiros száju nyomorult bérszolgák! Mert hogy azok vagytok, ime a sorok, melyek mellettünk bizonyitanak: „A kormányhoz fordulunk azonban és felhivjuk, hogy az irodalom és a magyar társadalmi lét érdekében ne türje tovább ezen lázitgatásokat, a nép, a gondolkodni nem tudó tömeg e félrevezettetését.

Ennek nem szabad tovább igy maradnia. — A kormányt bizonyára ama dicséretes szándék vezette az ellenzéki sajtó ellenni kiméletességében, hogy inkább a legaljasabb rágalmakat elszenvedi maga, hogy sem a sajtószabadságot elnyomni látassék. Ez szép, ez dicséretes szándék volt.

De midőn ily megmételyező eredményeket szül, midőn az irodalom szentsége, a társadalmi lét, a személybiztonság van veszélyeztetve e tulságos kimélet által, eljöttnek hiszszük az időt e politikai őrjöngőkre a kényszerzubbonyt alkalmazni.

Szóval, meguntuk már az örökös püföltetést, meguntuk már, hogy az örökös: mameluk, zsoldos, bérencz, hazaáruló, csuszómászó, zsiványhad stb. diszelnevezéseket büntetlenül szemünkbe vághassa, mindenféle egyéniség, kikkel jellemet nem cserélnénk semmi esetre, s elvárjuk a kormánytól, hogy ennek jövőre elejét veszi.—

A kormány kötelessége tenni valamit e tárgyban. — Józan, becsületes ellenzékiek ezrei állnak ez óhajunk mögött, kik a politikai szabadosság graszálásai közt a vidéken, legyilkolva látják összeomlani a magyar társadalmi és családi életet.“

Nyomorult, nyomorult szolga nép! Ők a mohácsi, a rimaszombati, rimaszécsi, sásdi, hatvani, sat. hősök, ők kiáltanak föl vádlólag ellenünk, s a helyett, hogy némává tenné őket a jobboldalon örökké feketélő vérfolt, szemtelenekké teszi, s a gyilkosságtól még párolgó fegyverekkel kezükben sikoltozzák a kormány segitségét, mely csak e hangokra várt, hogy kezéből elétörjön.

Ne féljetek! Csörögnek már a békók, melyek csendben kovácsoltattak a népszabadságért küzdők számára, ráfogják verni a vaspántot a bátran szóló harczosok ajkaira, s magatokra hagyatva emészthetitek a nemzetitestet, melybe féreg gyanánt mérges legyek hintének. Lehet, hogy módjában lesz az erőszaknak elnémittatni az igazság szavát, s ti menten az érdemlett czimektől, nyugodtan huzhatjátok szégyenfeltos munkáitok érdemlett bérét. Ámde ne higyje azt azért senki fia, hogy mig ereimben élet csergedez, hogy mig golyó, mig vérpad nem oltja ki szivemből a nép és hazaszeretet lángját, — bármi megfélemlitésnek is meghunyászkodottja leendek! És ha fejem fölött függ a hóhér pallosa, hogy kimondandó szavaimért lesujtson, kimondom, mig tüdőm hangot adhat, s mig lesz egy fej, amely meghallgatja!

Remélem kedves Barátom; hogy irályom bár lapod szelidebb irmodorától elüt, a közlést czikkemtől nem fogod megtagadni; hiába, én másképen irni nem tudok; ámde amit megirok, meg is szoktam felelni, s igy lovagias szivességedben bizva, maradok kiváló tisztelettel

Tóvölgyi Titusz.

A debreczeni tisztujitás.

A debreczeni uj törvényhatóság ma tartotta tisztujitó közgyülését. A bizottsági tagok teljes számmal jelentek meg, s általában véve az ügy fontosságához mért lelkesedés mutatkozott.

Főispán a gyülést délelőtt 9 órakor nyitá meg, csinos beszédben üdvözölvén a bizottsági testületet.

Főispán szavazatszedő küldöttségi tagokul felkéri Toth Antalt (elnök) Buzás Pált, Tamássy Károlyt, Telegdi Lászlót. Kovács Lajos volt polgármester, miután tisztségének ideje lejárt, a város pecsétét a főispán kezébe tevé le az uj polgármester megválasztatásáig.

Majd elkezdődött a tisztujitás, s ez a következő eredménynyel folyt le:

Polgármesterül ismét **Kovács** Lajos választatott el közfelkiáltással, kit a főispán meleg szavakban üdvözölt, visszaadván kezeibe a város pecsétét. Kovács Lajos szinte meghatottan köszönte meg a bizalmat, és beszédében kiemelé, hogy ő a tisztséget nem czélnak, hanem eszköznek tartja arra nézve, hogy a város szellemi és anyagi javát előmozdithassa. Ezután az esküt letevé.

Főkapitányul ujolag **Simonffy Imre** választatott meg közfelkiáltással.

Főjegyzővé **Pap Ferencz** szinte egyhangulag választatott meg.

Midhárman ellenzékiek.

Ezután főkapitány és főjegyző az esküt letevék.

Tiszti ügyészségre kijelöltettek: Beke Mihály, Budai Ferencz és Kovács Sándor. Egyhangulag elválasztatott Kovács Sándor, (jobboldali.)

Első tanácsnokságra jelöltek: Laki Lajos, Csáki Gergely, Nagy Ferencz, Beke Mihály; szavazásra kerülvén a dolog, beadatott 141 szavazat, ebből Csáki Gergely 65, Laki 44, Beke 24, Nagy 5 öt nyert, két lap üres, egy hibás volt. Szótöbbséggel Csáki választatott el.

Második tanácsnokságra jelöltek: Poroszlai László, Hajdu Mihály, Vértessy István, Körner Adolf, egyhangulag Poroszlai László választatott meg.

Mindkettő ellenzéki.

Harmadik tanácsnokságra jelöltek: Karap Mór, Fancsovics Mátyás, Varga

---

TÁRCZA.

EGY NEMESEMBER LEÁNYA

Regény három kötetben.

Irta **Schwartz Mária Zsófia.**

Első rész.

(Folytatás.)

„R—gróftól, Eldon grófné egy rokonától. De kedves Nilt, ha téged ezen lány annyira érdekel, a mennyire azt felindulásod mutatja, szerezz magadnak felvilágositásokat felőle, s fedd el szavaimat. Mindig kellemetlen az árulkodás szerepe. A mit azonban tudok és bebizonyithatok, az az, hogy ő valóban nem Bencke nagykereskedő leánya, a minek pedig kiadja magát, és hogy Eldon grófné akarata daczára, annak házában tartózkodott, az hasonlóképen bizonyos.“

Sturm távozott. Nilt állva maradt, s boszusan nézett utána. Keble nyugtalanul emelkedett, s heves érzelmek vihara dult abban. Sturm szavai igen jól voltak kiszámitva a Porry büszke jelleméhez, s könnyen felingerelhető vérmérsékéhez voltak mérve.

Kezdetben csak boszankodását keltették fel; de aztán nyugtalan kételyek támadtak benne, melyek a multból mintegy számos jelentéktelen eseményt varázsoltak elő, a mik annak, mit Sturm mondott valószinüséget kölcsönöztek.

Igy pl. most különösnek találta Porry, hogy Sorenza müterme a gróf házában van, hogy tanóráiért E—tanárnál a gróf fizet; mind olyan körülmények, melyeket előbb figyelemre sem méltatott, mert kizárólagosan csak Sorenza személye iránt viseltetett érdekkel.

Most eszébe jutott, hogy Sorenzát sokszor lepte meg szomoruságban, hogy annak okát az soha nem mondotta meg. Az is eszébe jutott, hogy mindig zavarba jött, valahányszor az Eldon család jött szóba. Elég az hozzá, hogy a gyanu furiája, mint mindig, most is fáradhatatlan volt mindent kifürkészni, a mi Sturm szavainak valószinüséget kölcsönözhetett.

Hát ezen leányban, kit az első percztől fogva, midőn őt meglátta, szeretett, csakugyan csalódott volna? Ez oly kérdés volt, mely vérét tüzfolyamként kergette erein keresztül.

Sorenzától magától kellett megtudnia, hogy minő viszonyban áll a grófhoz. Oly tisztán, oly őszintén szerette őt, hogy ezen leány tartozott neki az igazsággal, neki, ki szivét teljes bizalommal ajándékozta oda.

A nélkül, hogy csak a legkisebb sejtelemmel birt volna is azon vihar felől, mely szerelmét már annak hajnalán fenyegeté, Sorenza jókor reggel a városba, mütermébe ment. Örömtől repeső szivvel álmodozott egy boldog jövőről.

Sorenza bele kezdett a munkába. De ma sehogy sem akart az menni neki. Gondolatai, érzelmei ő nálla voltak. Minden perczben várta, hogy Porryt látni fogja. Hiszen ma csak nem maradhat ő el. Ó minő szerelemteljesen fognak szép szemei reá mosolyogni, mily kimondhatlanul boldognak fogja érezni magát, ha ő belépend. Szive feldobogott ezen gondolatra, s képzelme ez óhajtásokat a legbájosabb gondolatképekkel diszesité fel, a fiatalság üde reményei kápráztatták el Sorenzát, s az illusiok világában ringatták. Végre lépteket hallott a lépcsőn.

„Ő az!“ gondolá Sorenza. Az ajtó felrepült. Valóban Porry volt: de Sorenza, ki elébe sietett, a mint meglátta őt, meghökkenve állott meg. —

Porry halvány volt, tekintete sötét, homloka felhős. Egész arcza görcsös kifejezést öltött magára. Sorenza mozdulatlanul állott s rábámult, mintha azt hitte volna, hogy valami kinos álom befolyása alatt állana.

Reá irányzott hideg, sötét tekintete, lelke legmélyéig bántotta őt. Nilt előlépett, s miután kezét megfogta és megszoritotta, egészen nyugodt hangon mondá:

„Látásom megijeszti Sorenzát? Hát nem lát szivesen?“

„Ó — igen. . . . de — de, . . . én azt gondoltam . . . hogy. . . .“

Sorenza hallgatott. Zavarban volt a felett, hogy mikint szólitsa őt. Sötét kinézése elriasztá őt, s a mult estére való visszaemlékezés minden idegen megszólitást lehetetlenné tett reá nézve.“

„Mond ki, a mit gondolsz! Mondd ki, őszintén, mesterkéletlenül.“

Porry egy székre vetette le magát, s Sorenza kezét forró homlokához emelte.

„Szükségem van rá, hogy Sorenza hangjának zenéjét halljam, hogy jobban legyek.“

„Hát beteg?“

Sorenza nyugtalanul tekintett reá, s megsimogatá forró homlokát.

„Igen, de meggyógyulhatok, mert minden tőled függ.“

Aztán átölelte a fiatal leány derekát.

(Folyt. következik.)

Ferencz, egyhangulag Karap Mór választatott.

Negyedik tanácsnokságra jelöltek: Hanke Leó, Beér Kálmán, Szentgyörgyi Elek, egyhangulag meglőn Hanke Leó, (jobboldali.)

Ötödik tanácsnokságra jelöltek: Barcsai István, Keresztszegi Antal, Márton Károly, szótöbbséggel Barcsai István (jobboldali) nyert.

Aljegyzők: 1-sső aljegyzőségre kijelöltettek Csurka J. Margittai S. Váradi I. megválasztatott egyhangulag Csurka János (baloldali.) 2-ikra jelöltek: Óri Sámuel, Farkas Ferencz, Tüdős József, Simonffy István, szótöbbséggel Farkas Ferencz (baloldali) 3-ikra jelöltek: Somogyi Kálmán, Almássy Ignácz és Kálmánczhey Mór, szótöbbséggel Somogyi Kálmán (baloldali) lett.

Alkapitányok: I., jelöltek Körner Adolf Laki Imre, Szabó Sámuel, egyhangulag Körner Adolf választatott el. II., jelöltek: Jeney István, Csonka Károly, Bácsi László, megválasztatott Jeney István egyhangulag. III., jelöltek: Konti István, Margittai Sándor, Váradi Imre. győzött Konti József (egyhangulag). IV., jelöltek: Rab László, Kálmánczhey Mór, Bányai Vincze, meglőn Rab László köz felkiáltással. V. jelöltek: Ujfalussy Sóma, Nagy Károly, Vetéssy Mihály, egyhangulag Ujfalusy Sóma választatott meg. Mindnyájan bal oldaliak.

Árvaszéki elnökségre jelöltek: Szabó Bálint, Hajdu Mihály, egyhangulag Szabó Bálint lőn megválasztva.

Árvaszéki ülnökségre jelöltek I., Nagy Ferencz, Laki Imre, Hajdu Mihály, egyhangulag Nagy Ferencz választatott meg. 2ik ülnökségre jelöltek: Nánássy László, Beke Mihály, Harsányi Gábor; 70 szavazattal Beke Mihály lett, Nánássy 60, Harsányi 1 szavazatot nyert.

Házi pénztárnokságra jelöltek: Beszlei Lajos (30 szav.) Sikk Lajos (44. a.) Tóth János (55 sz) ez utóbbi tehát győzött.

Árvapénztárnokul egyhangulag Erdei Mihály választatott meg.

Adópénztárnok közfelkiáltással Szabó József lőn.

Alapitványi pénztárnokul Somogyi István mellette Barcza Lajos lőn megválasztva.

Főmérnök: köztelkiálltással Luchs Sámuel, mellette jelölt volt Márton Károly.

Almérnők: Berényi Gábor (egyhangulag) Tóth Kálmán mellett.

2-ik almérnök: (egyh.) Tóth Kálmán Derzsi József mellett.

Alszámvevőségre jelöltek: Tóth József, Szentgyörgyi Elek, Kovács József, szótöbbséggel id. Tóth József győzött.

2-ik alszámvevőül egyhangulag Tüdös József választatott el Megyesi Lajos és Tikos József mellett.

Házipénztári ellenőrül Tamássy Géza és Bácsi László mellett Sikk Lajos választatott el.

Adópénztári ellenőr: Gergely Antal 67 szóval Vetési M. 55 sz. ellen.

Főszámvevőkül kijelöltettek: Laki Lajos, Szatmári Sándor, Balog Imre, Szatmári Sándor győzött.

Házi pénztári első számtisztekül kijelöltettek: Somogyi Lajos, Tarcsai Dániel, Szabó József, utóbbi győzött.

Alapitványi ellenőr lett Vecsei Kornél Kovács József ellen.

Számvevőségi számtiszt: I., Kis Orbán Imre (Szabó István ellen.) II., Megyesi Ferencz.

Erdősz: Tasnádi István 69 szóval, Megyaszai Sámuel 61 szavazata ellen.

Főorvos: közfelkiáltással Tegze Imre; ellenjelöltje Szántai József volt.

Kórházi főorvos: Palai Miklós (egyh.) Plathi Adorján ellen.

Első alorvos: Kőmüves Antal 2-ik alorv. Ujházy Károly (egyh.)

Külső állatorvos: Deli Tamás ellen Kató Sándor, belső állatorv. Vetéssy István.

Kiadó: Mester Károly.

Igtató: Tarcsai Dániel.

Kórházi gondnok: Arany Sándor.

Városgazdák: I. Szücs Mihály, (László S. és Lengyel József ellen) II. Csikos Ferencz (Jobbágy János ellen.)

Épittető biztos és szertárnok: Kovács György ellen Dinnyés Károly.

Vásárbiró: 89 szóval Czapó Lajos, Csonka Károly 38 szava ellen.

Kapitányi hiv. togalmazók: Szabó Gábor, Nagy Károly, Végh Gyula.

Csendbiztosul: Medgyaszai Sámuel 49 szavazata ellen, 70 szóval Barcza Dániel választatott meg.

Ezzel a mai ülés berekesztetett!

UJDONSAGOK.

* **A tisztujitó közgyülés** még holnap is folytattatik, s a bizottsági tagok holnapdélelőtt 9 órakor fognak összegyülni.

* **A tavirdai** mellákállomásvezetők kiképezésére nyitandó tanfolyam Pesten, Temesváron, Debreczenben, Kassán, Kolozsvárott és N.-Kanizsán fog tartatni s folyó év augusztus 24-én veszi kezdetét. Tartama legalább 6 hét, legfeljebb 2 hó. Minden tanfolyamhallgató a beiratás alkalmával részére kiszolgáltatandó szolgálati utasitás és egy térképért 2 o. é. forintot tartozik fizetni. A magyar nyelven előadandó tantárgyak lesznek: 1. népszerü villanyosságtan; 2. gép- és kapcsolástan; 3. földrajz, táv-hálózat ismertetése; 4. szolgálati utasitás; 5. táv-vezetékek építéséről; 6. gyakorlati táv-szolgálat. A tanfolyam bevégeztével szigoru vizsgálat fog tartatni, s a jó sikerrel végezettek erről bizonyitványt nyernek, s ehezképest érdemük szerinti sorrendben 300 frtnyi fizetés és szabad lakás vagy lakpénzzel nyugdijra való igénynélküli mellékállomásvezetőkké, s a nők nagyobb állomásoknál kezelőnőkké fognak kineveztetni. A kik a vizsgát nem állottak ki sikerrel, pótvizsgálatra nem bocsáttatnak, hanem második tanfolyamra még föl-vétethetnek; ha azonban itt sem kapnak legalább „képes“ osztályzatot, sem további tanfolyamra nem vétetnek fel, sem osztályzatukat uj vizsgálattal nem javithatják. Kelt Debreczenben, 1872. julius 29 én. Magyar kir. táv. igazgatósága Hildersheim.

— **Beküldetett.** Tegnap reggel 8 órakor a czeglédutczán végig sétálva, egy ház előtt egyszerre csak egy alárepülő cserépzuhanás tett figyelmessé; a mennyiben a kalapom karimájával és bal válammal meglehetősen érezhető surlódásba jött. És hogy ép fővel megszabadulhattam, azt nem a cserépnek, hanem a véletlennek köszönhetem. — Egy utánam jövő öreg rendü asszony pedig sirva fakadt a hátára zuhanó cserép által okozott fájdalom miatt. Talán eddigelé még többen is részesülhettek és még talán sajnosabban — e kedves utczai fogadtatásban; annyival inkább, minthogy a rendszabályok ellenére, sem egy falhos támaszott fadarab, sem pedig a házfedés alkalmával használni szokott bádog vagy fakereszt-jelző nem figyelmezteti a járdán elmenőket, mi egy ily népes utczában hasonló vagy még nagyobb botrányokat szülhet. — Az ily jelenetek meggátlására egy kicsit jobban figyelmesek lehetnének az illetők. Sz. M.

* **A felsőbb tanulóifjuság** ez évi közvizsgáin az egyházkerület részéről Kiss Áron szatmári esperes és porcsalmai lelkész volt jelen Révész Bálint püspök oldala mellett.

* **Az érettségi vizsga** alkalmával az idén csak öten buktak meg; vizsgára pedig bocsáttattak mindazok, kik szigorlatot sikerrel tettek.

* **Iskolaügy.** A debreczeni helvét hitv. főiskolában az 187½-dik iskolai évben, ősztön, pálya s jutalomdijakat nyertek a következő tanulók: A), az akadémiában. Beőr László alapitványából Bernáth Lajos 2. é. b. 35 frt. Beregei a. Kovács István 2. j. 35, K. Deák I-sö Fodor Ferencz 2. j. 84, pályadij, Erdei Mihály a. Zöld Mihály 3. é. h. h. Pávai Gábor orvosnövendék 10—10 ftjával 20 ft, Gáthy a. Papp Kálmán 3. é. h. h. 42, Hatvani a. Csiky Lajos 2. h. h. 44 ft. 10 kr. birálók 18 ft. 90. = 63, pályadij Márton-Keresztes a. Rózsa Sándor 3. h. h. 31. 50, Péczeli VI-ik a. Lengyel Sándor 3. h. h. Csiki Lajos 2. h. h. Betlendi Endre 1. h. h. Nagy József 3. h. h. Sinka Ferencz 2. h. h. s Kolumbán Áron 1. b. 35 fttal 210, Sárói II-dik a. Kovács Elek 3. j. Zagyva Lajos 2. j. Gál Mihály 2. j. Mógor Károly 3. j. Ember István 3. j. Rózsa Károly 2. j. Fodor Ferencz 2. j. Gecsei Bálint 1. j. Elekes István 1. b. Orosz István 1. b. Csák János 3. b. Ambrus Péter 2 b. Mészáros Gyula 1. b. Madarász Lajos 2. b. és Pető Sándor 1. b. 16—16 ftjával = 240, Sárói IV-dik alapitvány Láng Endre 2. j. 10 frt. Nagy Károly 1. j. 8 ft. és Márton Imre 2. j. 6 frt. = 24, Szalai Török a. Dombi Vincze 2. h. h. 25, Szártóry I-sö Vásárhelyi Jenő 3-dik gym. t. 50, Szokolai a. Csák János 3. é. b. 15, Szarka-Sulyok a. Horváth Géza 1. j. Bedrich Lajos 3. b. 25 ftal = 50, Töltési a. Urházy Lajos 2. b. Budai János 3. j. 35 ftal 70, — Éneklők pénztára a. Pánczél József, Sebestyén Márton 5 ft. 25 krval 10 ft. 50, Nagy József IV-dik a. Az énekkarnak 100, Tökölli-Sebők a. Nádudvari Lajos, Varga Bálint és Tóth Lajos 10 ft. 50 krval = 31. 50, Józsa János a. Balog János 1. b. Szele György 2. b. Simoni Elek VI gym. Faragó Bálint 2. b. Oláh Sándor 2. b. Kovács Gábor 1. j. 30 ftval 180, Péczeli a. Kola Antal 2. j. Nagy József 3. b. latin s görög pályadi 52 frt 50. kr. (Vége következik.)

* **Érdekes volt** tegnap a szoktató iskola közvizsgája; a kis muzsák nagy része először látta a templomot, és sehogy sem tudta magát beletalálni a helyzetbe; hanem azért kitünően feleltek, s a vizsgáló küldöttség dicséretét kinyerték, mind a növendékek, mind ügyes tanitójuk Győri József.

* **Megkaptuk** a b.-füredi szeretett ház értesitvényét az 1870—1-ik évről, melynek tartalma: az évforduló nap ünnepe s a vizsgák; az intézet állapotáról a népnevelési egylet közgyülése elé terjesztett elnöki jelentés; az intézet vagyoni állapotának kimutatása; az adakozók névsora; személyzet kimutatása. Az intézetnek jelenleg 30 növendéke van.

* **Adómegintés.** A közadók befizetésére vonatkozó 1865/6-ik évi XXI-ik törvényczikk 12-ik §-a értelmében a 3-ik évnegyedi adófizetés határideje augusztus 15-én lejár: e tekintetből figyelmeztetnek a város adófizető lakosai, miszerint a most nevesett 3-ik évnegyedre eső adótartozásaikat, ha kamatfizetéstől mentek lenni kivánnak, a városi adópénztárba augusztus 15-ig befizetni igyekezzenek, mivel azontul a 3 dik negyedre eső adóilletőségért is kamat jár: sőt ha augusztus 16-ától számitandó 8 nap után fizetik be a nevezett adójárulékot az 1870-ik évi LV. törvényczikk 3-ik §-a értelmében, a ki az intési 8 napi határidő letelte után rójva le hátralékát, tekintet nélkül arra: intéztetett e ellene tettleg zálogolási eljárás vagy sem, minden adóforint után 2 kr intési költséget fizetend; egyuttal felhivatnak a régibb időről adóhátrányban lévő adófizető lakosok is, hátrányaiknak mielőbbi befizetésére, mivel a mulasztás esetében a végrehajtást ki nem kerülhetik. Debreczen julius 31-én 1872. A városi tanács.

* **Már közeledik** — a vásár; jövő pénteken és szombaton a juhvásár tartatik meg, azután pedig vasárnap a bőrvásár lesz.

* **Tegnapelőtt** tartatott meg Tánczos-Decombaz magán tan- és nevelő intézetében a közvizsga. Igen szép számu hallgatók, szülék és tanügy barnak gyültek össze, örömmel győződtek meg arról, hogy az intézet méltán áll jóhirben, a növendékek szeretettel alaposan képeztetnek, a tanári erők kitünően vannak összeállitva. — Különösen dicséretre méltó a csinos, de lehető legegyszerübb öltözék, melyben a növendékek megjelentek. A növendékek általában értelmesen, kellő hanghordozással feleltek, ugy hogy azt lehetett gondolni, hogy egy magán társaságban beszélik el s fejtik meg a reájok került kérdést. Legmeglepőbb volt a számtanban jártasságuk észből és irásban, az idegen nyelvbeli szókiejtés és felmondás, mit is leginkább annak lehet köszönni, hogy az intézetben lakó született német, franczia gouvernantok mindig azon nyelven társalognak a növendékekkel, a magyarázatot is azon nyelven tartják, igy a magyaros kiejtést nem hallva, megsem tanulhatják. — A szép számmal összegyült közönség nagy gyönyörrel szemlélte a kirakott szépirási, rajzi és kézi munkákat. — A vizsga a néphymnus éneklésével kezdődött és a szózat éneklésével végződött. Beküldetett.

* **Azon szabolcsiak**, kikről a nagyerdei balesetet irtuk, tudatni kivánják, hogy ők nem vivási szándékkal vonultak el, s egyikőjök megsérülése csak a véletlenségnek róvható fel; különben a pisztoly által okozott baj igy sem oly jelentékeny.

Délutáni posta.

— Krakkó, jul. 30. A borsod-miskolczi kiházasitó-egyletnek itt fönnálló ügynökségei ellen utólag hivatalos vizsgálat rendeltetett el.

— Zágráb, julius 30. A vinkovczi határőrezred rendkivüli gyülése elhatározta, miszerint a királyt egy küldöttség által arra fogja kérni, hogy az összes határőrvidék a horvát országgyülésen képviseltessék.

A „Debreczen“
eredeti
MAGÁNTÁVIRATAI.

— Borszék, jul. 31. A gyergyói uj választás e hó 28-ikán kezdetett meg, és julius 30-ikán éjjeli II órakor végeztetett be. A jobboldali ármány e második szavazáskor sem vezette czélhoz az illetőket. A baloldal fényes győzelmet aratott, s a balközép jelöltje választatott meg. A szavazatok tegnap esti hét órakor már igy állottak: Antalfi jobboldalinak 566, Boér Antal balpárti jelöltnek 2110 szavazata volt.

— Brüssel, jul. 31. Antverpben nagy izgatottság uralkodik az ántverpi szabadelvü hatósági választásnak a tartományi tanács általi feloszlatása félelme miatt.

— Páris, jul. 31. A franczia kölcsönre 28 milliárd jegyeztetett alá, melyből Páris 12, a megyék 2., a többit a külföld irta alá. Azt hiszik, hogy az aláirások 30 milliárdot is el fognak érni.

Nyilttér.

- **A cs. ottom. lovarda előleges jelentése.**

Alólirottnak van szerencséje a n. é. Debreczen város közönségét értesiteni, miszerint távolléte óta több ujabb kitünő taggal gazdagodott társulatával, — valamint különösen a nagy némajátékok kiviteléhez — legközelebb Bécsből ujonan szerződött saját zenetársulatával

szombaton aug. 3-án esti 8 órakor

az első előadást

megnyitja.

A társulat csupán 12 előadást rendezend. Mely előadásokra a n. érd. közönség valamint azelőtt ugy most is kegyes számos pártfogáséért esd: teljes tisztelettel

Derzsin József,
a cs. ottom. lovarda igazgatója.

Eladó két nagy sátor.

A külvásártéren főutczán. Értekezhetni a tulajdonos Falk Adolf-fal, jelenleg itt a vásártéren.

378 1—3

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: **OLÁH KÁROLY.**

HIRDETÉSEK.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvszéknek f. é. jul. hó 22-én 8283. v. sz. a. kelt végzése folytán közzététetik, miszerint Falk Adolf pesti nagykereskedőnek Falk Gyula helybeli kereskedő elleni 10,000 frt s járulékai iránti peében bitelező javára lefoglalt összes bóltbeli rövidáruknak, alperesnek piaczutczai üzletében leendő elárverelésére határidőül f. é. augusztus hó 5-dik napjának reggeli 8 órája kitüzetik; mikor is a lefoglalt ingóságok a legtöbbet igérőnek, azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adatni. — Mire a venni szándékozók felhivatnak.

Kelt Debreczenben, 1872. jul. 26 án.

Sajó György,
kik. bir. végrehajtó.

379 1—3

Árverési hirdetés.

A néhai Gáll Ferencz volt debreczeni szabómester csődtömegéhez leltározott ingóságok, nevezetesen különböző ruhaanyagok, kész munkák és bolti felszerelvények a debreczeni tek. kir. törvényszéknek 1894—1872. számu végzése folytán, a f. évi augusztus 1-ső napjától d. e. 9 órakor megkezdendő, s szükség esetén a következő napokon is folytatandó nyilvános árverés utján, bukottnak a Posszert féle háznál levő bolthelyiségében, azonnali készpénzfizetés mellett elfognak adatni.

Kelt Debreczenben, 1872. jul. 23-án.

Takács Ferencz.
id. tömeggondnok.

268 3—3

Bérbeadási hirdetés.

Sz. kir. Debreczen város t. tanácsának folyó évi 5391/3709/872 és 6000/872. számu végzés nyomán közhirré tétetik, miképp a város tulajdonához tartozó, — és a f. évi julius 3-kán megtartott nyilvános árverés alkalmával árverelők hiányában haszonbérbe ki nem adhatott alant megnevezett városi javadalmak, folyó évi augusztus 14-én azaz a Lőrincz napi országos vásár szerdáján délelőtt 9 órakor a városház nagy tanácsterméhen megtartandó nyilvános árverésen következőleg fognak haszonbérbe adatni u. m.

1-ör 1873. január 1-től számitandó 6 évre, a serbehozatali vám joghaszonbér.

2-or 1873 január 1-től számitandó 3 évre.

Szováthi-regále, — Saléstrom laktanyai csapszék, és végre a pálinka mérési joghaszonbér. —

Megjegyzendő, miszerint ezen elősorolt 4 rendbeli haszonbérletre nézve, szabályszerü bélyeggel és kellő bánat pénzzel, továbbá a bérlet megnevezését tárgyazó kötelirattal ellátott zárt irásbeli ajánlatok is elfogadtatnak, — melyek az árverés napját megelőző esti 6 óráig a polgármesteri hivatalba lesznek beadandók. —

3-or a folyó évi julius 3-án tartott árverés alkalmával haszonbérbe adott, — de a városi t. közgyülés által helyben nem hagyott Nagy és kis állomzugi 1487/8 földat tevő kaszáló és legelő föld 1872. október 1-től számitandó 6 évre azon világos kikötéssel ezonban, hogy ezen bérletre nézve, miután csupán a nyilt árverésen igéret fogadtatik el, — a zárt irásbeli ajánlatok érvényesithetők nem lesznek. —

4-er 1873. évi január 1-től számitandó hat és félévre, a városház északi oldalán levő 13-dik számu kis bólt. —

Mely alkalomra bérleni kivánók oly megjegyzéssel értesittetnek, hogy megfelelő bánat pénzzel ellátva — a fent kitett időben és helyen pontosan megjelenni szivesked jenek.

Az ezen bérletekre vonatkozó árverési feltételek a városi számvevőségnél addig is bármikor megtekinthetők. —

Debreczen, 1872. julius 20.

Poroszlay László
megbizott tanácsnok.

374 3—3

Gazdag férfi-ruha-raktár

Debreczenben, főpiacz Sinay-féle ház Tornay mellett.

Van szerencsénk a nagyérd. közönségnek jelenteni, hogy Debreczenben már évek óta virágzásnak s jó hirnek örvendő

Férfi és gyermek-ruha-raktárunkat

a tavaszi idényre oly gazdagon láttuk el, hogy az ugy az árak jutányossága, mint a divatos szabás és kitünő minőség tekintetében, bátran felveszi a versenyt bármely e nemü üzlettel.

Azon helyzetben vagyunk, hogy a legkényesebb izlést teljesen kielégithetjük. Számos látogatást kérünk

Deuts Adolf és Testvére.
Pesten és Debreczenben.

58 —

Eladó ház.

Varga-utcza 2061-dik szám a., 6 szoba, 2 konyha, egy kamara, házután való földjével örök áron eladó. — Értekezhetni Balla Károly urral (czeglédutcza 32-ik szám), kivel a vétalku is megköttethetik.

369. 3—3.

A DEBRECZENI
IPAR ÉS KERESKEDELMI BANK

vesz és elad mindennemü állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket,

arany és ezüst pénzeket;

elad sorsjegyeket részletfizetésre:

magyar kir. nyeremény kölcsön sorsjegyeket, évenkénti	4	huzás	200,000 frt	főnyereménynyel,	6 frt	havi részletfizetés mellett,
osztrák hitel intézeti „	„	4 „	200,000 frt	„	10 frt	„ „ „
1864-ki Osztr. állam „	„	5 „	250,000 frt	„	7½ „	„ „
1860-ki 5%-es osztrák állam „	„	4 „	300,000 frt	„	8 frt „	„ „
1839-ki osztrák állam „	„	1 „	150,000 frt	„	8 frt „	„ „
törökbirodalmi 400 francos 3%-es „	„	6 „	600,000 franc	„	6 frt „	„ „
1864-ki 100 rubeles 5%-es orosz „	„	4 „	200,000 rubel	„	10 frt „	„ „
1866-ki „ „ „ „ „	„	4 „	200,000 „	„	10 frt „	„ „
Braunschweigi 20 tl. „ „	„	4 „	30,000 tl.	„	4 frt „	„ „

5 0—0

Az igazgatóság.

Debreczen, 1872. Nyomatott részv. társ. könyvnyomdájában.